

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.IV.10.010/2026/6.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Dr. Dzsula Marianna bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghe dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

felperes (cím)

A felperes képviselője:

Kruj-Kovács Ügyvédi Iroda (cím1, ügyintéző: dr. Kruj-Kovács Kornélia ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím2)

Az alperes képviselője:

Fekete és Társai Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Fekete Zoltán ügyvéd)

A per tárgya:

Munkaviszony jogellenes megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.152/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék 51. szám alatt kijavított 22.M.70.372/2023/49.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.152/2025/5. számú ítéletének felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja, egyebekben a jogerős ítéletet nem érinti.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 177 000 (százhetvenhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a 355 680 (háromszázötvenötezer-hatszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás

[1] A felperes 1993 óta tagja az alperesi vadásztársaságnak, 2000-ben vadgazdálkodási szaküzemmnérnök felsőfokú képesítést szerzett. név1 2009-ben lett tagja az alperesnek, majd 2013. szeptember 14-től töltötte be az alperes elnöki tisztségét. Ezzel párhuzamosan a felperes egyidejűleg vadászmesterként, az intézőbizottság tagjaként, és 2017. augusztus 1-től hivatásos vadászként is tevékenykedett az alperesnél.

[2] 2017-ben az alperes területe kb. a felére, 3000 ha-ra esett vissza, amelynek eredményeként a tagok létszáma a korábbi 40-ről 17 főre csökkent.

[3] A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 2017. március 1-től úgy módosult, hogy a vadászatra jogosult vadászterületenként legalább egy fő, illetve a négyezer hektárt meghaladó vadászterület esetében minden megkezdett négyezer hektár után egy hivatásos vadászt munkaviszonyban, teljes napi munkaidőben köteles alkalmazni.

[4] Az alperes 2017. augusztus 1-től – a vadászmesteri tisztség betöltése mellett – határozatlan idejű munkaviszonyban hivatásos vadász munkakörben foglalkoztatta a felperest, munkabére a havi garantált bérminimumnak felelt meg.

[5] A munkaszerződés 6. pontja értelmében a munkavállalóval szemben a munkáltatói jogokat a munkáltató alapszabálya szerint a munkáltató törvényes képviselője (elnök) gyakorolja a munkaviszony létesítése/megszüntetése, a munkaszerződés módosítása ügyében. A munkaszerződés 7. pontja – tekintettel arra, hogy felperes az alperesnél egyben a vadászmesteri feladatokat is ellátta – úgy rendelkezett, hogy a felperes által ellátandó konkrét feladatok meghatározása, a napi munkavégzésének irányítása, ellenőrzése az alperes szakirányú végzettséggel rendelkező elnökének kötelezettsége.

[6] A felperes munkabére minden hónapban számfeljtésre került, azonban azt a felperes és az alperes akkori elnöke, név1 között létrejött szóbeli megállapodás alapján a felperes nem

vette fel, hanem a nettó összeget név1 egy külön borítékban tartotta nyilván annak érdekében, hogy abból a 2017-ben jelentősen lecsökkent taglétszám miatt kiesett, az alperes működéséhez szükséges bevételt pótolja.

[7] A 2020-as évet követően több tag kifogásolta név1 elnöki tevékenységét, a tagság másik része továbbra is őt támogatta.

[8] Az alperes a 2023. július 29-én megtartott közgyűlésén a 12/2023. (VII. 29.) számú határozatával visszahívta név1t az elnöki és az intézőbizottság elnöki tisztségéből, majd a 13/2023. (VII. 29.) számú határozattal az előbbi tisztségekre név2t választották meg.

[9] A tagság egy része – köztük felperes – nem ismerte el az új vezetőséget, mivel úgy gondolta, hogy az új elnök nem alkalmas a pozíció betöltésére és a tagságon belül vita alakult ki arról is, hogy szabályosan történt-e a volt elnök visszahívása.

[10] Az alperes képviselőjében név2 elnök és név3 gazdasági felelős, mint az intézőbizottság tagjai a felperes munkaviszonyát a 2023. október 24-én kelt és október 27-én közölt azonnali hatályú felmondással megszüntették.

[11] Az alperes az intézkedése indoklásában a munkaszerződés színleltége és a felperes kifogásolt magatartása mellett arra hivatkozott, hogy a felperes a munkaviszonya felmondásával vagy az intézőbizottsági tagságáról történő lemondással nem szüntette meg azt az összeférhetetlen helyzetet, mely szerint – a vadászati törvény 2021. évi módosítását követően – nem lehet valaki egyidejűleg az intézőbizottság tagja vadászmasterként és munkavállaló hivatásos vadászként, holott a volt elnök erről 2022. március 7-én a 2021-es beszámolóban tájékoztatta a közgyűlést. Álláspontja szerint összeférhetetlen helyzetet eredményezett az is, hogy a vadásztársaságban a munkáltatói jogokat az intézőbizottság látja el, amelynek felperes is tagja, így a munkaviszonyt már eddig sem lehetett volna létesíteni, fenntartani.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[12] A felperes a keresetében elsődlegesen a munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (a továbbiakban Mt.) 82. § (1)-(2) bekezdése alapján 3.556.800 forint elmaradt jövedelemből eredő kártérítés és ennek 2024. április 26. napjától járó kamata, másodlagosan az Mt. 83. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján a munkaviszonya helyreállítását és elmaradt jövedelem címén 3.836.538 forint és ennek 2024. április 26. napjától esedékes kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ezt meghaladóan 1.157.371 forint elmaradt munkabér és ennek 2023. szeptember 25. napjától esedékes kamata, továbbá 268.166 forint szabadságmegváltás és ennek 2023. november 7. napjától esedékes kamata és perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[13] Álláspontja szerint az indoklásban az alperes alaptalanul hivatkozott a munkaszerződés semmisségére figyelemmel arra is, hogy a vadászati törvény egyrészt kötelezővé teszi legalább egy fő hivatásos vadász alkalmazását, másrészt azt is előírja, hogy a hivatásos vadásznak a tevékenységét munkaviszonyban, teljes napi munkaidőben kell végeznie, azt részmunkaidőben vagy az általános teljes napi munkaidőnél rövidebb teljes napi munkaidőben nem végezheti. A munkaviszony létesítésekor hatályos rendelkezések szerint továbbá az érvényes munkaszerződés feltétele volt annak, hogy a hivatásos vadászt a vadászati hatóság nyilvántartásba vegye.

[14] Álláspontja szerint az összeférhetlenségi helyzet megszüntetése nem a felperes feladata vagy kötelezettsége volt, avval összefüggésben a munkáltatónak volt intézkedési kötelezettsége, mivel az alperesi működés feltétele az előírások, szabályok betartása. A jogszabály módosítás 2022. január 1-jén lépett hatályba, az alperes ehhez képest 2023. október 24-én – több mint 21 hónap elteltével –szüntette meg a munkaviszonyát, így az azonnali hatályú felmondás közlésére nyitvaálló egyéves objektív határidőt is elmulasztotta. Arra is hivatkozott, hogy valójában nem is állt fenn a Vtv. 57. § (5) bekezdés szerinti összeférhetlenség, mert a Vtv. végrehajtásáról szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 44/A. § (2) bekezdése (a továbbiakban: Vtv.Vhr.) szerint a szakmai irányítói feladatokat a vadászatra jogosult alkalmazásában álló hivatásos vadász is elláthatja.

[15] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

[16] Álláspontja szerint az alperes volt elnöke a jogszabályoknak való megfelelés érdekében színlelt szerződéssel alkalmazta a felperest, ezért nem kérte számon a munkák elvégzését. A felperes munkaviszonya fiktív volt, munkabére csak könyvelésileg került számára kifizetésre, valójában azt név1 vette fel. A felperes felett a munkáltatói jogkört nem az elnök, hanem az intézőbizottság gyakorolta, amely testület ugyanakkor soha nem hagyta jóvá a felperes munkaszerződését, ezért munkaviszonyának létesítése és annak fenntartása is érvénytelen. Hivatkozott arra is, hogy a felperes munkaszerződése ellentétes volt az Alapszabály rendelkezéseivel, mivel felperes intézőbizottsági tag volt, így tudatában volt annak, hogy vele törvényes képviselőként név1 elnök nem köthetett volna munkaszerződést. A felperes 2022. márciustól tisztában volt az összeférhetlenségi helyzettel, azonban sem a vadászmeisteri tisztségről, sem a hivatásos vadász munkaviszonyról nem volt hajlandó lemondani.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

[17] A Budapest Környéki Törvényszék az 51. sorszám alatt kijavított 22.M.70.372/2023/49. számú ítéletével kötelezte az alperest 3.556.800 forint elmaradt jövedelemből eredő kártérítés, ezen összeg után a 2024. április 26-tól a kifizetésig számított késedelmi kamat, 1.157.371 forint elmaradt munkabér és ezen összeg 2023. szeptember 25-től a kifizetésig számított késedelmi kamat, 268.166 forint szabadságmegváltás és ezen összeg 2023. november 7-től a kifizetésig számított késedelmi kamat, továbbá 2.085.000 forint + 562.950 forint áfa perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült illeték az állam terhén marad.

[18] Az elsőfokú bíróság a munkaszerződés semmisségének vizsgálata során megállapította, hogy az alapszabály értelmében a munkáltatói jogokat a három tagú intézőbizottság gyakorolta, az alperes törvényes képviselőt pedig az elnök látta el, ezért álláspontja szerint az elnök a munkáltató nevében jogosult volt a munkaszerződés aláírására. Kifejtette, hogy mivel az intézőbizottság 2021. évi működéséről szóló beszámolót – amely a hivatásos vadászt érintő megállapításokat is tartalmazott – a közgyűlés elé terjesztették, annak elfogadása megtörtént, ez az Mt. 20. § (3) bekezdése alapján a munkaszerződés jogkör gyakorló általi jóvágyásának tekinthető.

[19] Az elsőfokú bíróság az összeférhetlenségi helyzettel összefüggésben hangsúlyozta, hogy az alperes érdekkörébe tartozott a munkaviszony létesítése, mivel annak elmaradása a vadászati hatóság részéről a Vtv. 52. § (2) bekezdése értelmében a vadászati tevékenység

felfüggesztését vonta volna maga után. A munkáltató szándéka tehát kifejezetten az volt, hogy a törvényes működés érdekében munkaviszonyt létesítsen hivatásos vadász munkakörre. Színlelt szerződésről tehát nem lehet szó, mert mindkét fél közös akarata a munkaszerződés létesítésére irányult.

[20] Mivel a felperes munkaviszonya nem volt érvénytelen, az alperest nem terhelte az Mt. 29. § (1) bekezdésében foglalt, a munkaviszony haladéktalan megszüntetésére irányuló kötelezettség sem. Megjegyezte, hogy az alperes több mint hat éven keresztül foglalkoztatta a felperest hivatásos vadászként, így a munkaviszony haladéktalan megszüntetésére irányuló munkáltatói intézkedésként a 2023. október 27-én közölt azonnali hatályú felmondás egyébként sem értékelhető.

[21] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes munkaköre és betöltött tisztsége között fennálló összeférhetlenségi helyzet megszüntetése nem a munkavállaló, hanem a munkáltató kötelezettsége lett volna, amely körülmény egyébként a közölt azonnali hatályú felmondást megelőzően már egy éve ismert volt a munkáltató részéről. Mindezek következtében az elsőfokú bíróság a felmondás további indokainak vizsgálatával együtt arra következtetett, hogy a munkaviszony megszüntetése jogellenes volt, ezért az alperest – egyebek mellett – elmaradt jövedelemből eredő kártérítés megfizetésére is kötelezte.

[22] Az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéletábrla az 1.Mf.31.152/2025/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének a 3.556.800 forint kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, a keresetet e vonatkozásban elutasította, az elmaradt munkabér és a szabadságmegváltás megfizetésére vonatkozó ítéleti rendelkezést helybenhagyta.

[23] Kötelezte a felperest 149.470 forint elsőfokú perköltség megfizetésére. Kötelezte az alperest 760 forint állam által előlegezett költség megfizetésére. Kötelezte a felperest 74.735 forint másodfokú perköltség megfizetésére és megállapította, hogy a perben felmerült 398.586 forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

[24] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes fellebbezése az azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapításával összefüggésben alapos volt.

[25] Kifejtette, hogy a Vtv. 2022. január 1-jétől hatályos 57. § (5) bekezdésének rendelkezése alapján az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (a továbbiakban: Civil törvény) 2. § 9. pontjában meghatározott felelős személy nem lehet hivatásos vadász. A felperes az alperesnél betöltött intézőbizottsági tagságára és vadászmeisteri pozíciójára tekintettel felelős személynek minősült, ezért az összeférhetlenségi helyzet fennállt, így az alperes az Mt. 29. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint köteles volt a munkaviszonyt azonnali hatállyal megszüntetni. Utalt arra is, hogy érvénytelen jogviszony felszámolásakor a jogviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményének alkalmazására nincs lehetőség.

[26] A másodfokú bíróság rámutatott arra is, hogy az érvénytelenségi ok mind a munkavállalónak, mind a munkáltatónak felróható volt, ezért az Mt. 29. § (2) bekezdése nem volt alkalmazható, bár a felperes erre nem terjesztett elő kereseti kérelmet. Mindezek következtében az összeférhetetlen helyzet felszámolására irányuló munkáltatói kötelezettség miatt az azonnali hatályú felmondás indoka jogoszerű volt.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

[27] A felperes a felülvizsgálati kérelmében tartalmában a jogerős ítéletnek a kártérítés iránti keresetét elutasító rendelkezésének hatályon kívül helyezését, e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte.

[28] A felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság az összeférhetetlenség fennállásából vezette le a peres felek között fennállt munkaszerződés érvénytelenségét és az alperesnek az érvénytelen jogviszony megszüntetésére vonatkozó kötelezettségét. A jogerős ítélet tévesen állapította meg, hogy az összeférhetetlenségi helyzetről a peres felek egyező tényállítást tettek, ugyanis a felperes az elsőfokú eljárásban vitatta e helyzet fennállását.

[29] A felperes érvelése szerint egyetlen hatályos jogszabály sem tartalmazza a vadászmaster kifejezést, így már eleve nem értelmezhető az alperes hivatkozása a vadászmaster és a hivatásos vadász posztot betöltő személy tekintetében fennálló összeférhetetlenségre. A Vtv. 57. § (4) bekezdésében szakmai irányítót említ, a törvény szövege pedig 2016. július 1-je óta változatlan.

[30] Kifejtette, hogy a Vtv. Vhr. 44/A. § (2) bekezdése kifejezetten megengedi, hogy a szakmai irányítói feladatokat a vadászatra jogosult alkalmazásában álló hivatásos vadász is elláthassa. Miután az azonnali hatályú felmondás keltekor mindkét jogszabályi rendelkezés – tehát a Vtv. 57. § (5) bekezdése és a Vtv. Vhr. 44/A. § (2) bekezdése – hatályban volt, az alperes intézkedésének indokolásában alaptalanul állította, hogy a felperes hivatásos vadász munkaköre és vadászmasteri választott pozíciója között összeférhetetlenség áll fenn. A munkáltató az azonnali hatályú felmondásban csak a Vtv. szabályait vette alapul, azonban nem vette figyelembe a Vtv. Vhr. rendelkezését, amely kifejezetten lehetővé teszi, hogy a szakmai irányítói feladatokat a hivatásos vadász is elláthassa. Ebből következően a két pozíció között valójában nincs összeférhetetlenség, ezért a munkaviszony sem minősül érvénytelennek.

[31] A felperes álláspontja szerint a másodfokú bíróság az Alaptörvény, a Bszi. 2. §-a és a Pp. 266. §-ának rendelkezése alapján köteles lett volna a hatályos magyar jogszabályokat figyelembe venni a döntése meghozatala során akkor is, ha arra egyik peres fél sem hivatkozott, ugyanakkor ezen hivatkozások már a 42. sorszámú beadványában is szerepeltek.

[32] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a Pp. 237. §-a és 266. §-ának rendelkezéseibe ütközően nem tett eleget az anyagi pervezetési kötelezettségének, nem vette figyelembe a felperes által hivatkozott és az alperes által nem vitatott tényállítást és azt sem hozta a felek tudomására, hogy a felperes által hivatkozott jogszabályokat a felperestől eltérően értelmezi. Nem tájékoztatta továbbá a feleket arról sem, hogy a Vtv. Vhr. rendelkezéseit miért nem alkalmazza és miért kizárólag a törvény rendelkezéseit veszi figyelembe.

[33] Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezésének hatályában történő fenntartását és a felperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint nem volt jelentősége a Vtv., illetőleg annak végrehajtási rendeletében foglalt szabályozásnak, figyelemmel arra, hogy nemcsak a jogszabály teremtetten meg az összeférhetetlenséget, hanem a szerződés megkötésekor az az alapszabály rendelkezése alapján is fennállt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[34] A felperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alaptalan.

[35] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[36] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[37] A perben nem vitatott tényállás szerint a felperes az alperes intézőbizottságának tagja, vadászmeister volt, illetve hivatásos vadászként munkaviszonyban is állt az alperessel. Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében azzal érvelt, hogy az összeférhetetlen helyzet a munkaviszony kezdetétől, az Alapszabály szerint fennállt. Ezt a másodfokú bíróság nem állapította meg, ezért – felülvizsgálati kérelem hiányában – a Kúria nem vizsgálhatta. Az összeférhetetlenség fennállásának kérdésében a Vtv. 57. § (5) bekezdése alapján kellett dönten.

[38] A Vtv. 2022. január 1-jétől hatályos 57. § (5) bekezdése szerint, aki a vadásztársaságnál az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló törvény szerint felelős személynek minősül (a továbbiakban: felelős személy), e vadásztársaságnál nem lehet hivatásos vadász.

[39] A Civil törvény 2. § 9. pontja rögzíti, hogy felelős személynek minősül a civil szervezetek vezető tisztségviselője, létesítő okiratában és belső szabályzataiban, vezető tisztségviselőként megjelölt vagy egyébként érdemi döntési jogkörrel rendelkező személy, valamint az a személy, aki a létesítő okirat felhatalmazása, a civil szervezet döntéshozó szervének határozata vagy szerződés alapján a civil szervezet képviselőjére vagy pénzforgalmi számlája feletti rendelkezésre jogosult.

[40] Az alapszabály rendelkezése szerint a hivatásos vadász felett munkáltatói jogkört gyakorló intézőbizottságnak a felperes vadászmeisterként tagja volt. Intézőbizottsági tagsága és vadászmeisteri pozíciója alapján a Civil törvény idézett rendelkezése szerint felelős személynek minősült, amely ekként a Vtv. 57. § (5) bekezdése alapján a fennálló munkaviszonyával összeférhetetlenségi helyzetet eredményezett.

[41] A felperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott a Vtv. Vhr. 44/A. § (2) bekezdésének rendelkezésére, mert abban nem felelős személy, hanem szakmai irányítói feladatokat ellátó személy van megjelölve, amely két fogalom nem azonos. Mindebből következően a felperes által állított ellentétes szabályozás a Vtv. és annak végrehajtási rendelete között nem áll fenn.

[42] Ellentétes szabályozás esetén sem lehetne irányadó a felperes által hivatkozott Vtv.Vhr. 44/A.§-a, figyelemmel a jogszabályi hierarchia elvére, amely szerint alacsonyabb szintű jogszabály nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Ilyen esetben mindig a magasabb szintű jogszabály, vagyis a perbeli esetben a törvényi szabályozás az irányadó. A Vtv. rendelkezései egyértelműen tartalmazzák az összeférhetetlenségi helyzetet, e körben tehát a másodfokú bíróságnak az anyagi pervezetésből következően sem állt fenn

tájékoztatási kötelezettsége, mivel a Vtv. vonatkozó rendelkezésének értelmezését a felperes maga sem vitatta.

[43] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperesnek az összeférhetlenségi helyzet alapján nem volt lehetősége a fennálló helyzet további mérlegelésére, a munkaviszonyt az Mt. 29. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján kötelező jelleggel fel kellett számolnia, amelynek során a következetes ítélkezési gyakorlat (Mfv.II.10.678/2015/5.; Mfv.II.10.662/2015/5.) szerint a munkaviszony jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeinek alkalmazására nincs lehetőség.

[44] Mindezekre tekintettel a jogerős ítélet jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az azonnali hatályú felmondásban rögzített intézkedés, amellyel az érvénytelen munkaviszonyt a munkáltató felszámolta nem jogszabálysértő.

[45] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, ezt meghaladóan azt nem érintette.

A döntés elvi tartalma

[46] Az alapszabály rendelkezése szerint a hivatásos vadász felett munkáltatói jogkört gyakorló intézőbizottságnak a felperes vadászmasterként tagja volt. Intézőbizottsági tagsága és vadászmasteri pozíciója alapján a Civil törvény idézett rendelkezése szerint felelős személynek minősült, amely ekként a Vtv. 57. § (5) bekezdése alapján a fennálló munkaviszonyával összeférhetlenségi helyzetet eredményezett. Ezért a munkaviszonyt az Mt. 29. § (1) bekezdése alapján azonnali hatállyal fel kellett számolni.

Záró rész

[47] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 83. §-a alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amelynek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapított meg.

[48] A perben felmerült felülvizsgálati eljárás illeték a felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a Pp. 102. §-a alapján az állam terhén marad.

[49] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján a 2026. április 8-án megtartott tárgyaláson bírálta el.

[50] Az Ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. április 8.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró